

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov angaaende Ekspropriation af Vejmaterialier til Bivejes Anlæg og Vedligeholdelse.

Valgte bleve paa Formandens Forslag: *A. Jensen, Svend Høgsbro, Nøhr, Frederiksen, Bønløkke, P. Madsen, K. Jensen* (Svendborg Amts 4de Valgkreds), *Lohmann, Johannsen, Paulin og C. Rasmussen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 3528.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sættes under Forhandling.

Berntsen: Før vi gaa til Afstemning, vil jeg gerne tillade mig at fremsætte et Par korte Bemærkninger. Under Sagens anden Behandling gjorde den ærede Ordfører forskellige Henstillinger til den ærede Minister, som denne optog meget velvillig, men blandt disse Henstillinger fra den ærede Ordfører var der en, som gik ud paa, at den Kommunekreditforening, der skal etableres efter denne Lov, maatte udvide sit Omraade saaledes, at den ogsaa udstedte Laan i selvejende Kirker. Den ærede Minister tog en vis Reservation med Hensyn til denne Henstilling, og deri tror jeg, at den ærede Minister har gjort ret. Ved nærmere at overveje dette Forhold er jeg nemlig kommen til den Opfattelse, at det ikke kan forenes med det foreliggende Lovforslags Bestemmelse, at Kommunekreditforeningen udvides til at give Laan i selvejende Kirker, selv om saadanne Laan ydes mod vedkommende Kommuner Garanti. Jeg tvivler i det hele om, at Kommunerne have Ret til at yde Garanti for saadanne Laan. Naar en Kirke ikke kan bestræde sine Udgifter, er det jo ikke Kommunen som saadan, der skal træde til, men Menighedens Medlemmer, og selv om Kommunens Beboere og Menighedens Medlemmer enkelte Steder ere identiske, er det

dog to højst forskellige Begreber, hvorom der er Tale. Jeg vil for mit Vedkommende reservere min Stilling hertil. Jeg tror ikke, det gaar an at tage Hensyn til den nævnte Henstilling fra den ærede Ordfører. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Etablering af en Reservefond hører jeg til de Medlemmer af Udvalget, der have ment, at det er overflødig at paabyrde Kommuner, der ville have Laan i en saadan Forening, at give Bidrag til en Reservefond, men da den ærede Minister bestemt har modsat sig, at man strøg Bestemmelsen herom, og da hverken jeg eller nogen af Udvalgets Medlemmer har ønsket at lægge Sagen Hindringer i Vejen, har jeg undladt at stille Ændringsforslag, idet jeg henholder mig til den ærede Ministers Udtalelse baade i Udvalget og her i Tinget om, at en saadan Reservefond vil blive saa lille som muligt. Jeg erkender, at det er et relativt Begreb, hvad han vil anse for at være saa lidt som muligt; men jeg nærer den Tillid til den ærede Ministers Loyalitet, at han ved at stadfæste Statutterne for en saadan Forening vil drage Omsorg for, at Reservefonden virkelig bliver saa lille som muligt, thi en nødvendig Betingelse for, at en Forening som denne kan faa den Betydning, som man ønsker den skal have, er, at dens Administrationsudgifter i det hele blive saa smaa som muligt. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagets Vedtagelse.

Blem: I Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Assens (Kl. Berntsen), skal jeg dog ogsaa komme med et Par Bemærkninger. Han omtalte særlig en af de Henstillinger, der i Udvalgets Betænkning vare gjorte til den højtærede Minister, om det ikke kunde tilledes, at Institutioner, der optage Laan mod Kommunens Garanti, f. Eks. selvejende Kirker, kunde laane i en saadan Forening. Det ærede Medlem udtalte ogsaa Tvivl om, hvorvidt det egentlig var lovligt, at Kommunerne garantere for selvejende Kirkers Laan, hvor de ikke kunne ligne paa Kommunens Beboere, men kun paa Menighedens Medlemmer. Dette Spørgsmaal har for mange Aar siden været oppe til alvorlig Overvejelse paa Bornholm. Man tvang den Gang den ene Kirkeinspektion efter den anden til at restaurere Kirkerne og tvang dem til at optage Laan, hvor Kommunen maatte garantere Renter og Afdrag. Det skete ved den ene Kirke efter den anden, ogsaa i det Sogn, hvori jeg bor. Naturligvis protesterede vi, og i et